

Livets Goda Debatt - Vi måste motverka poänginflationen

Den förstnämnda tilldelad smått otroliga 95 poäng och rosén fantastiska 92, vilket kap för bara 18 dollar! Innan jag satte mig för att skriva denna text var jag nere i Marg's för att köpa en flaska vin, ett ständigt återkommande namn jämte prislapparna är James Halliday som det är frestande att kalla Australiens svar på Parker. Att Mr Halliday älskar australiensiskt vin förstår man av hans poängsättning som verkar snitta runt 94 poäng. Makalöst att det finns så mycket lokalt vin i den absoluta världsklassen tänker jag. I vinkylen ser jag en Forester Sauvignon Blanc med en stor röd skylt: "Super saver: 16 dollar", dessutom har vinet blivit belönat med 94 poäng av James Halliday. 94 poäng! Det här vinet måste vara i klass med en Silex eller Pur Sang från Dagueneau och för bara 16 dollar! Lite längre ner på hyllan ser jag ännu ett Forester vin den här gången en chardonnay, något dyrare men även detta tilldelat 94 poäng av Australiens Parker. Jag tänker att Lalou Bize-Leroy måste vara dessa välsignade chardonnayrankors skyddshelgon. Jag väljer ändå Devil's Lairs ingångschardonnay för 24 dollar som jag vet att jag föredrar över Foresters viner. Vad får då denna chardonnay från djävulens lya? Mycket stabila 88 poäng enligt undertecknad. Det är det här jag vill komma till: jag tycker mig ha sett en urvattning av poängens innebörd under det knappa decennium som jag har försörjt mig på att jobba med vin. Jag kommer ihåg inbjudningar till provningar i slutet på 00-talet med namn som "Parkers 90 plussare" där viner med 90 till 93 poäng var något man lockade folk med. Idag känns det snarare som att 100-poängskalan börjar på 90. Och ja, jag vet, att överhuvudtaget använda sig av poäng för att beskriva vin är diskutabelt, men det är en annan diskussion. Nu när det är den rådande normen så tycker jag att det är värt att prata om. Vad är det då jag vill säga? Jo jag menar på att vi måste sänka poängen vi ger till vin och det avsevärt, typ 5 poängs avdrag överlag. Jag vill återta 85 till 89 poängsskiktet som det normala för välgjorda och goda till jättebra viner, alltså för de där vinerna som vi dricker och uppskattar för det mesta. 90-94 borde vara för fantastiska viner ofta i nysläppt version. 95 till 99 reserveras då till viner som når astronomiska höjder, vilket viner faktiskt kan. 100 poäng är ett en gång i livet vin, eller för någon som Andreas Larsson, en gång i månaden... För att använda Herr Larsson som exempel borde 95+ viner vara sådant som han dricker när han blir inbjuden till Dom Pérignon för att prova en vertikal av återfunna tidigare bortglömda flaskor och inte Cabernet Sauvignon som jag kan köpa för 45 dollar på mitt lokala supermarket. Ovan nämnde jag i förbigående "ofta i nysläppt version", vad menar jag då med detta? Jo, vissa menar på att man poängsätter vin för sin inneboende potential, detta tycker jag är fel väg att gå, då det först och främst är svårt att avgöra och dessutom kommer att skilja sig från flaska till flaska. Bra gjorda viner kan bli bättre med tid men inte alltid och jag tycker att det avspeglar sig dåligt i en poängsättning som för mycket tar med potential i beräkningen. Bättre då att betygsätta efter nuvarande tillstånd och förklara i ord att det finns en inneboende potential som enligt kritikern kommer att visa sig efter x antal år. Ett av förra årets för mig mest irriterande poängsättningar var när Bob Campbell MW, alltså Nya Zeelands svar på Parker, krönte Neudorfs 2014 Moutere Chardonnay med 100 poäng. För mig innebär det att det här vinet aldrig kan bli bättre, det kan aldrig komma en bättre årgång och det är 100 poäng om jag dricker

det nu. Neudorf är en av mina absoluta nya zeeländska favoritproducenter och deras Moutere Chardonnay är sagolik men jag tror ändå att det kan bli bättre. Jag provade 2015 på fat och tänkte i mitt då något okritiska tillstånd att det låg runt 94 poäng, när det släpptes fick det 98 av Bob Campbell MW. Varför är detta då ett problem? Vem bryr sig egentligen om dessa kritiker idag? Ganska många faktiskt och de driver fortfarande marknaden på flera ställen i världen. Dessutom tycker jag att det i bästa fall är okunnigt och i värsta fall cyniskt att strössla poäng på ett dylikt sätt. För mig urvattnar det betydelsen av fenomenet vin, det är negativt i det stora hela att vara så positiv till allt man möter. Jag tror alltid att vin kan vara bättre och att det väntar en ännu mer upphöjd upplevelse runt hörnet och jag tror att detta är ett bättre sätt att entusiasmera folk angående vin än att sätta tak på vinupplevelsen vilket 100 poängare gör. Som ett sista exempel och för att klaga lite mer på Bob Campbell: det finns två producenter i Marlborough som alltid vinner guld i denna del av världens vintävlingar, Villa Maria och Saint Clair Family Estate. För mig som tidigare har jobbat på Saint Clair verkar det som att Bobs betygsättningsmetod består i att hänga en piñata fylld med poäng över sina provningsanteckningar för att sedan gå loss med en pigéagestav. Efter som jag har varit med om att göra deras viner årgång 2016 kan jag säga att ja, från en oenologs synvinkel är det ett närmast perfekt företag. De har valt ut sin marknad och sina segment och de jobbar med en oenologiskolboks precision för att göra de viner de vill göra. Från en vinentusiast och kritikers synvinkel så är de välgjorda men väcker knappast min fantasi, alltså de borde ligga runt 86-poängssnåret. För mig är det inte konstigt om professionella vinkritiker förlorar sin kredibilitet hos glada amatörer och konnässörer som snarare vänder sig till User Reviews på typ Wine Searcher eller liknande. Men problemet finns enligt mig även här, då även dessa opartiska användare har blivit habituerade till att ge för höga poäng. Vad som borde göras för att behålla tron på hur fantastiskt vin faktiskt kan vara och motverka denna poänginflation är helt enkel att vara lite mer negativ i sina vinrecensioner. Kanske får man börja långsamt, för att inte chockera någon, genom att dra av ett poäng i taget tills att 100-poängskalan, om den nu ska användas, är kalibrerad till ett ärligare och mer vinbejakande tillstånd. Vid pennan - Tobias Tullberg